

[Kurt Hansen.]

ved tredje behandling, fordi vi mener, det trods alt er et skridt i den rigtige retning.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Først vil jeg gerne takke for, at et så stort flertal i Folketinget ved afgivelse af betænkningen fra udvalget har kunnet tilslutte sig lovforslaget med de af mig stillede ændringsforslag.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, al den stund det, der er blevet sagt fra ordførerne, jo har været en genspejling af de forhandlinger, der har været ført, og det resultat vi i stor enighed har nået.

Jeg skal kun bekræfte over for hr. Knie-Andersen, at det er rigtigt opfattet, at medarbejderrepræsentanter i de kommunale havne er ikke nogen forpligtelse, men noget kommunerne selv kan bestemme. Men jeg synes da nok, det må være rigtigt med den udvikling, der er i samfundet i øvrigt, og med dette store flertal, der har tilsluttet sig medarbejderrepræsentation, at havnene også alvorligt overvejer det positivt.

Jeg skal ikke gøre mange andre bemærkninger, kun sige, at i spørgsmålet om Københavns havn skal jeg ikke være uenig i, at der kan være ting, der taler for på længere sigt at ophæve dens nuværende status, men jeg synes nok, at netop i den situation, Københavns havn er i i øjeblikket, ville det være urimeligt. Derfor er det ikke rigtigt at gøre det på nuværende tidspunkt.

Hr. Arentoft var jo ikke så positiv som de andre ordførere over for dette lovforslag og bebudede en række trængsler. Han tog en række forskud på trængslerne med hensyn til alt det, vi ville komme med, og hvilke spørgsmål der ville blive rejst, og hvor stor en stab der skulle til for at betjene alle disse ting. Ja, man skulle tro, der skulle oprettes et helt særligt havneministerium. Jeg kan berolige hr. Arentoft med, at det skal der ikke. Jeg vil gerne sige, at jeg tror ikke, man skal tage trængslerne så meget på forskud. Vejene — vandvejene også — kan være trange nok endda.

Arentoft (FP):

Hr. Kurt Brauer sagde, at SF er modstander af anarki i modsætning til fremskridtspartiet. Det er nok et holdnings-spørgsmål, hvor vi to nok hver for sig re-

præsenterer yderpunkterne. Fremskridtspartiet går ind for fri konkurrence inden for erhvervslivet, hvorimod SF nok gerne så hele det danske erhvervsliv socialiseret. Det er altså en grov fordrejning, når hr. Kurt Brauer siger, at fremskridtspartiet står for anarki. Tværtimod.

Det er også ret typisk, at hr. Kurt Brauer går ind for, at Københavns havn skal ind som en kommunal havn under hovedstadsrådet. Det vil sige, at denne selvejende institution, der drives med overskud på sund forretningsmæssig basis, skal gøres til en offentlig underskudsforretning. Det smager af misundelse.

Ministeren sagde, at jeg havde taget forskud på trængslerne, og at der ingen grund var til at befrygte et havneministerium. Nej, jeg har blot villet være forudseende, og som jeg sagde: jeg er glad for, at dette står i Folketingstidende, for så kan finansudvalget tage det frem, når situationen kommer; så har vi dette, som er sagt. Hvis ministeren kan klare det med de folk, han har, så vil jeg da kun sige, at det er en god ting. Men kommer ministeren og beder om flere folk, så er der altså noget i vejen.

Kurt Brauer (SF):

Hr. Arentoft frister mig over evne. Jeg kan da godt forstå, at hr. Arentoft ikke kan lide at blive kaldt anarkist, men jeg synes, at den måde, hvorpå hr. Arentoft i denne sag — og fremskridtspartiet i almindelighed — omgås med begreberne fri konkurrence og kræfters frie spil, den medfører et umådeholdent ressourceforbrug, når disse kræfter, disse frie kræfter skal finde det leje, som er samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt.

Jeg går den anden vej rundt og har den opfattelse, at det er anarki, det er lemfældig omgang med de få ressourcer, vi har tilovers her i landet, at tillade almindelig skalten og valten, som jeg tror jeg kaldte det i mit første indlæg, med samfundsressourcerne, ved at den frie konkurrence skal finde niveauet. Jeg er af den opfattelse, at hvis vi først finder ud af, hvad der er samfundsøkonomisk tjenligt, prøver at lave os nogle beregninger over, hvor vi vil have havne, og hvor store de skal være, hvilken kapacitet de skal dække, og derefter finder ud af, hvor de skal placeres, så har erhvervslivet at indrette sig